

Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΞΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ καὶ παρὰ τῆ Βιβλιοπωλείῳ Βίλμπεργ.

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασιν τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α'. ἔτους εὐρίσκονται παρ' ἡμῶν καὶ παρ' ἅπασιν τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Συνδρομὴ ἔτησίᾳ προπληρωτέα
Διὰ τὸ ἐσωτερικόν..... Δρ. 5
Διὰ τὸ ἐξωτερικόν φρ. χρ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
Ἐδρὸς Μουσῶν καὶ Βουλῆς

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα πρακτῆρησις ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνεται δεκτὴ μόνον ἐντός 8 ἡμερῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν κυρία Καλλιρρόη Παρρέν.

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα δημοσιεύμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελλούσης δὲν εἶναι δεκτά. Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτὴ.

Αἱ μεταβάλλουσαι διεύθυνσιν ὑφείλουσι νὰ ἀποστέλλωσι γραμμακτόσημον 50 λεπτ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Χριστὸς Ἀνέστη.—Τίς ἡ ὄρασις τῆς γυναικὸς ἐν τῇ διαχειρίσει τῶν κοινῶν πραγμάτων καὶ ἐν τῇ οἰκογενείᾳ (ὑπὸ τῆς διαστήμου γαλιλαίου συγγραφέως κ. Ίουλιέττας Ἀδάμ).—Ἄννα Στάελ.—Γυμνὸς ἦμην καὶ ἐνεδύσατέ με. Λόγος περὶ τῶν ἀπόρων κορασιῶν (ὑπὸ κ. Μαρίας Βελλή).—Γυναικεῖος κόσμος (ὑπὸ κ. Ἐλένης Γεωργιάδου).—Ποικίλα ἐσωτερικὰ καὶ ἐξωτερικά.—Ἀλληλογραφία.— Συμβουλή.—Συνταγή.—Γνωστοποιήσεις.—Ἐπιφυλλίς.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

Χιλιάδες στομάτων ἀνταλλάσσουσι σήμερον τὴν ἀνθρωπώτεραν ταύτην φράσιν, καὶ ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς Οἰκουμένης ὡς μουσικὴ ἁρμονία μελωδικώτατα ἀντηχεῖ, ἄγγελος χαρᾶς καὶ εὐδαιμονίας ὑψίστης διὰ τὸ ἀνθρώπινον γένος.

Τὴν ἑορτὴν ταύτην ἐνθους χαιρετίζει καὶ αὐτὴ ἡ φύσις, ἢ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τὸν ἐπὶ γῆς ἄρχοντα αὐτῆς ἀναγνωρίζουσα, καὶ τὴν σωτηρίαν αὐτοῦ ἐν ποιητικωτάτῃ διαχρῆσι πανηγυρίζουσα. Εὐγλωττοὶ αὐτῆς ῥήτορες, ἄγνοι καὶ ἀθῶοι διερμηνεῖς τὰ καλλίφωνα πτηνὰ μελωδικωτάτα ἐκπέμπουσιν ὑμναδίας, κατὰ τὴν ὥραν ταύτην τοῦ ἔτους, τῷ τὰ πάντα διέποντι, τῷ διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ τὴν γῆν τὴν τροφὴν ταύτην τῶν θείων πλάσμάτων ζωογονήσαντι.

Ἴδετε πόσον εὐγνώμων πρὸς τὸν γλυκὺν Σωτῆρα μας ἀναδείκνυται ἡ κοινὴ μήτηρ γῆ. Τὴν σαπφειρίνην ἐσθῆτά της κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἐγκαινιάζει, ἢ δὲ γλυκεῖα αὔρα εὐχαρίστως δανείζει αὐτῇ τοὺς δροσίνους ἀδάμαντάς της, ἐφ' ὧν ὁ ἥλιος προσπίπτων ἄπειρον κάλλος καὶ ζωὴν προσδίδει.

Τὸ μελαγχολικὸν καὶ ἀγνὸν ἶον φαίνεται ἀπὸ μακρὸν ἀφηνιζόμενον ὕπνον, ἐκπεπληγμένον δὲ πρὸ τῆς γενικῆς χαρᾶς καὶ θυμηδίας, τανύει καὶ αὐτὸ ἐν εἶδει ἐκστάσεως τὰ μικρὰ πέταλά του, συγγέον τὴν ἄφωτον πλὴν μυροδόλον πνοὴν του

πρὸς τὴν μουσικὴν τῆς φύσεως ἁρμονίαν. Ἴδετε τὸ λείριον τὸ σύμβολον τοῦτο τῆς μεγάλης τελετῆς μας, ἡ ἀγνὴ μας Πασχάλια, ἣν οἱ ποιηταὶ εἰς πᾶσαν γλῶσσαν καὶ φθόγγον ἔψαλλον, πόσον εὐθυμὸς καὶ ζωηρὰ στολιζει τὸ γυμνόφυλλον σχεδὸν ἔτι δένδρον της! Ἐκαστος τῶν μικρῶν αὐτῆς ἀνθῶν δὲν ἰμοιάζει πρὸς ὀφθαλμὸν βαθὺν καὶ ἀγνὸν προσηλωμένον ἐν θεσπεσίᾳ ἐκστάσει πρὸς τὸ ἄπειρον τὸ τὴν Ἰψίστην τῶν ἑορτῶν πανηγυρίζον! Ἴδετε τὰς λευκὰς ἀνθεμίδας, τὰς ὡς μικροῦς κωδωνίσκους αἰωρομένους ἐπὶ τῶν λεπτεπιλέπτων αὐτῶν μίσχων καὶ ἐν μικροσκοπικῇ ταλαντεύσει ἐνοῦντας τὸν γλυκὺν φλοισβοειδῆ αὐτῶν ἦχον πρὸς τοὺς κώδωνας τῶν ναῶν! Ἴδετε τὰ ρόδα, τοὺς μονάρχας τούτους καὶ μεγιστάνας τοῦ βοτανικοῦ βασιλείου· πόσον ὑπερηγάνως ἀποτινάσσουσι τὴν σαπφειρίνην καὶ ἀδαμαντοποικίλον αὐτῶν χλαμύδα, ὅπως χεῖλην μυροδόλα καὶ ἐρυθρὰ διανοίξωσι καὶ στόνους μυρίπνοας ἐκπέμψωσιν εἰς ἐξύμνησιν τῆς ἀγίας ταύτης ἡμέρας.

Εἶναι τὰ ρόδα μεγαλειότητες πρὸ τῶν ὀπιῶν οἱ ἀνθῶνες κύπτουσι τὸν αὐχένα, διότι αὐταῖς μόνον ἐδόθη νὰ ἐξέρχωνται νικηφόρα καὶ τροπαιοῦχα τῶν περιβαλλουσῶν αὐτὰ ἀκανθῶν, ὅπως ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς ζωηρὰν καὶ ἀκτινοδόλον ἀνήγειρε τὴν ὑπὸ ἀκανθίνου στεγάνου περιβληθεῖσιν κεφαλὴν αὐτοῦ. Εἶναι συμβολικὴ ἡ φύσις, ἡ ζωὴ, ἡ ὑπαρξίς, ἡ γλῶσσα τῶν ρόδων.

Ἄς μιμηθῶμεν καὶ ἡμεῖς ταῦτα. Ἄς ἐξέλθωμεν νικήτρια, τοῦ περιστοιχοῦντος ἡμᾶς ὕλισμοῦ, ἄς περιβλήθωμεν στολὴν μυροέσσαν καὶ πολυτελεῖ, ἄς κοσμήσωμεν δι' ἀδαμάντων καὶ πολυτίμων λίθων τὴν κεφαλὴν, ὅπως λευχειμονοῦσαι, εὐχάριτες καὶ εὐτυχεῖς δεξιωθῶμεν τὸν τὸν μαρτυρικὸν θάνατον ἀψηφίσαντα, τὸν τὰς πύλας τοῦ Ἄδου διασχίσαντα, τὸν τὸν ἀκάνθινον στέφανον κερματίσαντα, ἵνα ἐξασφαλίσῃ ἡμῖν ζωὴν εὐδαίμονα καὶ αἰώνιον.

ΤΙΣ Η ΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ

Ἐν τε τῇ διαχειρίσει τῶν κοινῶν πραγμάτων
καὶ ἐν τῇ οἰκογενεῖα.

Ἐνόσω κράτος τι ἀντεπροσωπεύετο ὑπὸ τῆς σωματικῆς ἰσχύος, ἐνόσω ἡ κοινωνία ἦν ὀργανισμένη μόνον διὰ πόλεμον, ἢ ἐν αὐτῇ δρᾶσις τῆς γυναικὸς ἦν ἀδύνατος. Ἄλλὰ καθ' ὃν χρόνον ἡ βασιλεία τῆς ἰσχύος ἐκλείπει, καὶ ἡ κοινωνία ὀργανίζεται διὰ τὴν εἰρήνην ἢ δρᾶσις τῆς γυναικὸς προσκτᾶ μείζονα βαρῦτητα καὶ ἐπέκτασιν, τὸ στοιχεῖον δὲ ὕπερ αὐτῆ ἀντιπροσωπεύει μετέχει πάσης κοινωνικῆς λειτουργίας, ἐν πολλοῖς μάλιστα καὶ ἐπικρατεῖ. Ἡ ἐλευθερία καὶ ἡ φιλανθρωπία εἶναι προνομιοῦχοι τῆς γυναικὸς ἀρεταί, αἵτινες ὁσημέραι κατακτῶσι τὰς καρδίας. Αἱ ἀρεταὶ αὐταὶ ἐκπροσωποῦνται συστηματοποιούμεναι δι' ἰδίων γυναικείων σωματείων. Ἡ πολυτέλεια, ὁ πλοῦτος, ἢ πρὸς τὸ καλὸν λατρεία ὁσημέραι ἐπεκτείνονται καθιστῶσι διὰ τῆς ἀναπτύξεως αὐτῶν ἀναπόσεικτογ τὴν εὐρυσίαν τοῦ κύκλου τῆς γυναικείας δράσεως. Εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν τὸ γυναικεῖον στοιχεῖον τοιαύτην ἀπέκτισε σπουδαιότητα, αἱ γυναῖκες καλοῦνται νὰ διεξαγάγῃσι κατὰ φυσικὸν λόγον τὰ ἐπιβαλλόμενα αὐταῖς καθήκοντα.

Μεγάλῃ μερὶ αὐτῶν ἤρξατο ἡδὴ κατανοοῦσα τοῦτο. Ἐφ' ὅσον δὲ βαίνει προαγομένη ἡ πνευματικὴ τῆς γυναικὸς ἀνάπτυξις, ἐπὶ τοσοῦτον βαίνει βελτιωμένη καὶ ἡ ἐν τῇ κοινωνίᾳ θέσις αὐτῆς.

Ἡ ἡμετέρα δὲ ἀποστολὴ περιορίζεται εἰς τὴν κατ' ἀρχὴν διεκδίκησιν τῆς ἰσότητος τῶν δύο κοινωνικῶν στοιχείων, ἄρρενος καὶ θήλεος, ἐν τε τῇ δημοσίᾳ λειτουργίᾳ καὶ διαχειρίσει ὡς καὶ ἐν οἰκίᾳ ποτε ἄλλη κοινωνικὴ θέσει, μὲ μόνον τὴν παρατήρησιν, ὅτι δὲν ἀπαιτοῦμεν τὴν ἐξ ἴσου μεταξὺ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς συμμετοχὴν ἐν τοῖς δημοσίοις πράγμασιν, ἀλλὰ τὴν ἐλευθέραν ἀναγνώρισιν αὐτῆς ὡς καταλλήλου διὰ πᾶσαν διαχείρησιν ἀναγομένην εἰς τὸν ἴδιον αὐτῆς κύκλον.

Ἐν τῇ οἰκογενεῖα ἡ θέσις τῆς γυναικὸς ἦν ἡδὴ γνωστῆ. Προσθετόν ὅμως ὅτι ἵνα ἡ δρᾶσις αὐτῆς ἦ ἐπωφελής, ἀνάγκη ὅπως ἡ γυνὴ ἀποκτήσῃ τὴν ἰδίαν ἀνεξαρτησίαν καὶ ἡ ἀμάθεια, αἱ προλήψεις, ἡ δυσειδαιμονία παύσῃ τιθεμένη ὡς φραγμὸς εἰς τὴν ἠθικὴν καὶ πνευματικὴν ἀνάπτυξιν αὐτῆς. Ὅταν ἡ γυνὴ ἀποκτήσῃ τὴν ἰδίαν αὐτονομίαν σὺν τῇ ἰσχύϊ τῶν μητρικῶν αὐτῆς ἀρετῶν εἴξει καὶ δύναμιν κοινωνικὴν. Ἡ εὐφυΐα καὶ ἡ αἰσθηματικότης αὐτῆς, καίτοι ἐπεκτείνουσαι τὰς ἀκτῖνας αὐτῶν πέραν τῆς οἰκογενείας δὲν θὰ παύσωσιν οὐχ ἤττον ἐδρεῦσαι ἐν τῷ πνεύματι τῆς συζύγου καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς μητρὸς.

Ἐὰν ἡ κοινωνία εἶναι μεγάλῃ οἰκογένεια, ἀνάγκη ὅπως τὰ στοιχεῖα τῆς οἰκογενείας κοινωνῶσιν ἐν τῇ διπλῇ αὐτῶν φύσει, ἀνάγκη ὅπως ἡ ἐπίδρασις τῆς γυναικὸς, ὡς ἡ τοῦ ἀνδρὸς, γένηται καταληπτῆ ἐν τῷ μεγεθυθέντι κύκλῳ τῆς ἐνεργείας αὐτῆς.

ΙΟΥΛΙΕΤΤΑ ΑΔΑΜ.

ΚΥΡΙΑ ΣΤΑΕΛ

Α.

Ἐπῆρξαν καὶ ὑπάρχουσι διὰ πᾶσαν κοινωνικὴν ἐποχὴν χαρακτηρῆς ἀληθεῖς καὶ φυσικοὶ ἀναπαριστῶντες καὶ διερμηνεύοντες αὐτήν! Ὡς εἰδικαὶ θεότητες διάστημα καὶ μεγαλεπήθουλα πρόσωπα χαρακτηρίζουσι τὰς κοινωνίας καὶ τοὺς αἰῶνας.

Ἡ Γαλλικὴ ἐπανάστασις ἢ τὰ μάλιστα συντελέσασα εἰς τὸν Εὐρωπαϊκὸν ἐκπολιτισμὸν, παρὰ τῇ πλειάδι τῶν διαπρεψάντων ἐξόχων αὐτῆς ἀνδρῶν ἔσχε καὶ τὰς ἡρώιδας καὶ διασήμεους γυναικὰς τῆς.

Κατὰ τὴν γόνιμον εἰς ἐπισημότητα ἐποχὴν ταύτην, ὑπῆρξε γυνὴ ὑπὸ τὸ κλέος τῆς ὁποίας περιελαμβάνοντο καὶ συνηνοῦντο ἅπασαι αἱ γυναικεῖαι ἐξοχώτητες, αἱ ἐπὶ εὐκλείᾳ φημιζόμεναι, αἱ ἐπὶ ἀφοσιώσει, εὐγενεῖα ψυχῆς, ἐνεργεία χαρακτήρος, αἰσθηματικότητι, ἰδιοφυΐα καὶ δρᾶσι διαπρέψασαι. Ἡ γυνὴ ἐκείνη ἣτις περιπλασιεῖ, κυριολεκτικῶς εἰπεῖν, ἅπασας καὶ διὰ τῆς μεγαλοφυΐας τῆς μεγαλύνει, ἀπὸ θανατίζει αὐτάς ἢ ἡ κυρία Στάελ, περὶ ἧς ὁ Σατωβριάνδης εἶπε: «Αὕτη θὰ προσθήσῃ ἐν ἔτι ὄνομα εἰς τὸν κατάλογον τῶν ἀθανάτων ὀνομάτων».

Θυγάτηρ τοῦ ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Λουδοβίκου XVI διασήμεου τῶν οικονομικῶν ὑπουργοῦ Νέκερ ἐγεννήθη ἐν Παρισίοις τῇ 22ᾳ Ἰουλίου 1766.

Ἀνατραφεῖσα ὑπὸ τὴν αὐστηρὰν τῆς μητρὸς αὐτῆς ἐπιβλεψὴν καὶ τὴν πλήρη ἐνθουσιώδους καὶ φιλοστόργου ἐνθαρῦνσεως μέριμναν τοῦ διασήμεου πατρὸς τῆς, — ὃν αὕτη ἠγάπα καὶ ἐλάτρευε ὡς ἐπίγειον θεότητα — ἡ μικρὰ παῖς προὔπεσχετο μέλλον ἐξοχον.

Δὲν ἐτέρπετο εἰς ἀνάγνωσιν παιδικῶν βιβλιαρίων, ἀλλ' ἐνησμενίζετο εἰς σοβαρὰς μελέτας. Ἡκολούθει τὴν μητέρα τῆς εἰς τὸ θέατρον, ἐπανερχομένη δὲ οἰκοὶ κατεσκευάζεν χαρτίνους βασιλεῖς καὶ βασιλίσσας, πρὸς οὓς ἐδίδασκε τὴν υποκριτικὴν καὶ μεθ' ὧν ἐν ἀπαραμίλλῳ σοβαρότητι ἀναπαρίστα πᾶν ὅ,τι εἶχεν ἀντιληφθῆ ἐκ τῆς τραγωδίας, ἐν ἣ τὴν προτεραιὰν παρεῦρετο. Εἶχε καὶ αὕτη τὰ νευρόσπαστά τῆς ὡς ὁ Goethe τὰ ἰδικά του.

Ἐνδεκαετίς ἢ δεσποινὶς Νέκερ ἔγραψεν εἰκόνας καὶ συνέθετε πανηγυρικοὺς κατὰ τὰ τότε ἐθιζόμενα.

Δεκαπενταετίς συνέγραψε περίληψιν τοῦ πνεύματος τῶν «Νόμων τοῦ Μορτεσκίου» μετὰ πολλῶν σχολίων σπανίας κριτικῆς δεινότητος. Τὴν αὐτὴν ἐποχὴν ἀπέστειλε πρὸς τὸν πατέρα τῆς ὑπουργὸν τῶν οικονομικῶν ἐπιστολὴν ἀνώνυμον, εἰς ἀπάντησιν καὶ καταπολέμησιν τῶν ἀρχῶν αὐτοῦ τῶν ἐν τῷ διασήμεῳ ἐκείνῳ οικονομικῷ λόγῳ του ἐκτεθειμένων. Τὸ ὕφος τῆς ἐπιστολῆς ἐπρόδωκε τὴν γράψασαν.

Τὸ πρῶτον αὐτῆς ἔργον διήλθεν ἀπαρατήρητον σχεδόν. Αἱ ἐπιστολαὶ τῆς ὅμως ἐπὶ τῶν θεωριῶν τοῦ Ι. Ι. Ρουσώ εἶναι τὸ ἀληθὲς πρῶτον αὐτῆς ἔργον, οὔτινας ἢ χρονολογία ἔθετο τὰς βάσεις τῆς φιλολογικῆς αὐτῆς ἐξοχώτητος. Ἐν τῷ ἔργῳ τῆς τούτῳ σὶ ἀορίστως καὶ δειλῶς μέχρι τοῦδε ἐκδηλούμεναι γνώσεις καὶ ἀρχαὶ αὐτῆς, ἐνσαρκούμεναι καὶ δι' ἀκαταμύχτου σθένους καὶ γλαφυροῦ ὕφους ἐκτυλισσόμεναι ἐπιβάλλουσιν εἰς τὸν ἀναγνώστην. Ἄπαντα τὰ μετέπειτα

συγγράμματα τῆς κ. Στάελ συμπεριλαμβάνονται ὡς ἐν προλόγῳ ἐν τῷ ἐνερμονίῳ καὶ συνοπτικῷ πανηγυρικῷ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Ρουσώ. ὅπως μουσικὸν ἀριστοῦργημα συναρπάζει τὸν ἱεροκρῆν ἐν τῇ μεστῇ θείῳ μελωδιῶν εἰσαγωγῇ αὐτοῦ. Τὸ ὄνομά τῆς, ἢ φήμη τῆς μεγαλοφυΐας καὶ τῶν φιλολογικῶν αὐτῆς θριάμβων συνετέλεσαν εἰς τὸν γάμον αὐτῆς μετὰ τοῦ βαρῶνου δὲ Στάελ Ὀλσταίν πρεσβευτοῦ τῆς Σουηδίας ἐν Παρισίοις.

Ὁ γάμος οὗτος, οὐδαμῶς κλεισας τὴν παγκόσμιον χαίρουσαν φήμην δεσποινίδα Νέκερ, ἐγένετο λίαν ἀτυχῆς. Μήτηρ τριῶν τέκνων ἠναγκάσθη νὰ ἀπομακρυνθῇ τοῦ συζύγου τῆς, ἵνα ἐπανέλθῃ, ὅτε πάσῃ οὗτος καὶ ὑπὸ ἐπωδύνου ἀσθενείας κατατρυχόμενος εἶχεν ἀνάγκην νοσηλείας καὶ περιθάλψεως. Χωρὶς νὰ εἶναι ὡραία ἔθελγε καὶ ἐγοήτευσεν διὰ τῆς ἐνυπαρχούσης εἰς πᾶσαν κίνησιν, εἰς πᾶσαν πράξιν τῆς χάριτος. Ὁ πρὸς αὐτὴν ἄπαξ ἀτενίσας ἠδυνάτει νὰ ἀποσπάσῃ αὐτῆς τὰ βλέμματά του. Ἐφῆρε τὴν εἰκόνα, τὴν σφραγίδα, δύναται τις εἰπεῖν, ἰδεώδους πνευματικῆς κάλλους.

Ἡ μεγαλοφυΐα ἠκτινοβόλει ἐν τοῖς ὡραιστάτοις καὶ διαυγεστάτοις ὀφθαλμοῖς αὐτῆς.

Τὸ εὐσωμον παράστημά τῆς, τὸ εὐσταλὲς καὶ χάριεν ἦθος τῆς προσέθετον ἐκτακτὸν ἐπιβλητικὸτητα εἰς τοὺς λόγους τῆς. Ἐν αὐτῇ διέβλεπε τις ὕψος δραματικόν. Ἡ ἀμφοίεσις αὐτῆς ἦν ἀφελῆς καὶ ἀμοιρος ἰδιορρυθμῶν καινοτυπιῶν. Οὐδὲως εἶπετο ταῖς τοῦ συρμού ἀξιώσεσιν, διεκρίνετο ὅμως ἐπὶ γραφικότητι καὶ ἀπαραμίλλῳ καλαισθησίᾳ περὶ τὴν ἀμφοίεσιν.

Κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον αἱ φοβερὰ τῆς γαλλικῆς ἐπαναστάσεως ἐξεγέρσεις διέκοψαν ἀποτόμως τὸ πρῶτον μέρος τοῦ ἐν θριάμβῳ βαίνοντος φιλολογικῆ αὐτῆς σταδίου, καὶ ἀνέστειλαν ἐπωφελῶς τὸν ροῦν τῆς ὁσημέραι ἐπιτεινομένης δημοτικότητος αὐτῆς, τῆς τραυτάς ἠθικῆς ὑποχρέωσις καὶ ἰδιωτικῆς συναλλαγῆς συνεπαγομένης πάντοτε.

Ἐνθους τῆς ἐλευθερίας ὑπέρμαχος συνεμερίσθη ἐνθέρμως τὰς μεταρρυθμιστικὰς ἰδέας. Χωρὶς δὲ νὰ ἐγκαταλείψῃ τὰς ἀρχὰς τῆς ἀντίστηθαρραλέως ἐναντίον τῶν καταχρήσεων καὶ ἐγκλημάτων τῶν διαπραττομένων δῆθεν ἐν ὀνόματι τῆς ἐλευθερίας.

Πρώτη κατανοήσασα ὁποῖον κίνδυνον διέτρεχεν ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια ἐπρότεινε, χωρὶς δυστυχῶς νὰ εἰσακουσθῆ, σχέδιον ἀποδράσεως. Καὶ αὐτῇ ἰδίᾳ ἐν καιρῷ τῶν ἐν Παρισίοις σφαιγῶν μετὰ κόπου καὶ κινδύνου ἀπέδρα. Ἐξαναστᾶσα ἐκ τῶν τοῦ βασιλέως μαρτυρικῶν περιπετειῶν συνέγραψεν ὑπὲρ τῆς Μαρίας Ἀντωνέττας τὸ γλαφυρότατον σύγγραμμα «Σκέψεις μιᾶς γυναικὸς, ἐπὶ τῆς δικῆς μιᾶς βασιλισσῆς». Μετ' οὐ πολὺ σύμπασα ἡ Εὐρώπη ἀνωμολόγησε τὴν ὑπεροχὴν τῆς τὴν ἐπισήμως διατρανωθεῖσαν ἐν τῷ συγγράμματι «Σκέψεις ἐπὶ τῆς Εἰρήνης» ὅπερ ἀπηθύνησε πρὸς τὸν πρωθυπουργὸν τῆς Ἀγγλίας Κον Ρίτ. Τὸ σύγγραμμα τοῦτο ἐπληρέθη θερμῶς ἐν αὐτῷ τῷ ἀγγλικῷ κοινοβουλίῳ.

Ἐπὶ τὸν τίτλον «Σελίδες ἀπεσπασμένων ἐκ τοῦ ρεαλιστοῦ μου βλου» ἐξέδωκεν ἔργον, ἐν ᾧ ὀριστικῶς καταφαίνεται ἡ ἰδιορρυθμία τοῦ παντοδυνάμου καὶ παραγωγικοῦ πνεύματός τῆς, ὡς ἐν τῷ συγγράμματι τῆς «ἠ ἐπίδρασις τῶν

παθῶν ἐπὶ τῆς εὐτυχίας τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν ἐθνῶν» σαφῶς καταφαίνεται ἅπαντα ἡ φιλοσοφικὴ τοῦ διασκεπτικοῦ αὐτῆς νοῦ ἀνεξαρτησία.

«ΓΥΜΝΟΣ ἩΜΗΝ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΒΑΛΕΤΕ ΜΕ»

(Ματθ. κβ. 36).

Λόγος ἀπαγγελλεῖς ἐν τῷ μητροπολιτικῷ ναῷ ἐπὶ τῷ ἐν αὐτῷ ἐκκλησιαστικῷ τῶν ἀπόρων κορασίων (ὑπ. κ. Ι. Μοσχάκη).

Θεαυμᾶ ἀληθῶς συγκινητικὸν καὶ ὡραῖον ἀνεπίστευτον κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν, εὐσεβεῖς ἀκροαταί. Εὐγενεῖς δέσποιναι τῆς ἡμετέρας κοινωνίας παρίστανται ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ ναῷ, ἵνα ἀναπέμψωσιν ὕμνον εὐχαριστίας πρὸς τὸν Ὑψίστον· συμπαρίστανται δὲ μετ' αὐτῶν καὶ αἱ ἄποροι αὐταὶ καὶ ἄθωαι μαθήτριαι, ὡς ἄλλας μητερας περικυκλοῦσαι αὐτάς, καὶ δημοσίᾳ ἀποδίδουσαι τὸν φόρον τῆς εὐγνωμοσύνης πρὸς ἐκείνας, αἵτινες ἐν τῇ εὐγενεῖ καὶ φιλανθρωπῳ αὐτῶν καρδίᾳ, ἐρριψαν ἐπ' αὐτάς βλέμμα οἴκτου καὶ συμπαθείας καὶ ἐνέδυσαν αὐτάς: «Γυμνὸς ἦμην, καὶ περιεβάλετέ με.»

Καὶ τί ἄλλο μαρτυρεῖτε διὰ τοῦ εὐσεβοῦς ὑμῶν τούτου διαθήματος, εὐγενεῖς δέσποιναι, τί ἄλλο μαρτυρεῖτε ἢ ὅτι τὴν φιλάνθρωπον ὑμῶν ταύτην πράξιν ὑπηγόρευεν ὑμῖν ἡ χριστιανικὴ ὑμῶν καρδιά; Τί ἄλλο μαρτυρεῖτε ἢ ὅτι ἐνεδύσατε τὰ ἄπορα ταῦτα παιδιά ὑπεῖκούσαι εἰς τὸ θεῖον τοῦ Εὐαγγελίου παράγγελμα: «Γυμνὸς ἦμην, καὶ περιεβάλετέ με;» Τί ἄλλο μαρτυρεῖτε ἢ ὅτι φέρετε ἐν ὑμῖν ἐνσεσκαρῶμένην τὴν πίστιν εἰς Ἐκεῖνον, ὅστις ἐκήρυξεν εἰς τὸν κόσμον τὸ πνεῦμα τῆς φιλανθρωπίας καὶ ἀγάπης;

Δικαίως, εὐσεβεῖς ἀκροαταί, δικαίως ἐκλήθη ἡ θρησκεία τοῦ Ἰησοῦ θρησκεία τῆς ἀγάπης, θρησκεία τῆς ἀνθρωπότητος· διότι ἡ ἀγάπη, ἡ πρὸς πάντας ἀγάπη, καὶ πρὸς αὐτοὺς τοὺς ἐχθροὺς, εἶνε ἡ βάση καὶ τὸ θεμέλιον αὐτῆς. Ἡ ἀγάπη τίθεται κύριον γνώρισμα τῶν μαθητῶν τοῦ Ἰησοῦ «Ἐν τούτῳ γινώσκονται πάντες, ὅτι ἐμοὶ μαθηταὶ ἐστε, ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις.» Ἡ ἀγάπη περιλαμβάνει ἅπασαν αὐτοῦ τὴν διδασκαλίαν. «Ἀγαπάτε ἀλλήλους», ἰδοὺ ἅπας ὁ χριστιανισμός. Δὲν ἀποτελεῖ ἀπλῶς μέρος τῆς χριστιανικῆς θρησκείας ἢ ἀγάπη· εἶνε αὐτὸ τὸ περιεχόμενον, αὐτὴ ἡ οὐσία αὐτῆς. «Ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστίν», λέγει τὸ Εὐαγγέλιον. Ἡ θρησκεία, ἡ καθαρὰ καὶ ἀμίαντος χριστιανικὴ θρησκεία συνίσταται, εἰς τὴν ἐνεργὸν καὶ ζῶσαν ἀγάπην. «Θρησκεία καθαρὰ καὶ ἀμίαντος παρὰ τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ αὕτη ἐστίν, ἐπιτελεσθῆναι ὀρφανούς καὶ χήρας ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν, καὶ ἐκτείνει χεῖρα ἀρωγὸν εἰς τὸν πτωχὸν καὶ δυστυχῆ, οὗτος φέρει ἐν τῇ καρδίᾳ τὴν καθαρὰν ταύτην ἀγάπην, ἣτις ὑψομένη ὑπεράνω πάσης ἰδιοτελείας καὶ παντὸς ἐγωῖσμοῦ, διαβλέπει ἐν τῷ πλησίον τὴν εἰκόνα τοῦ αὐτοῦ Δημιουργοῦ καὶ βοηθεῖ αὐτὸν χρεῖαν ἔχοντα καὶ προστατεύει. Ὅστις συμπαθεῖ πρὸς τοὺς ἐν ἀνάγκαις καὶ στενοχωρίαις, καὶ χορτάζει τοὺς πεινῶντας, καὶ ποτίζει τοὺς διψῶντας, καὶ περιποιεῖται τοὺς ξένους, καὶ ἐνδύει τοὺς γυμνοὺς, καὶ ἐπισκέπτεται τοὺς ἀσθενεῖς καὶ τοὺς ἐν φυλακαῖς, οὗτος προσφέρει τὴν μόνην εὐάρεστον εἰς τὸν Θεὸν οὐσίαν, ἔχει

ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτὴν τὴν οὐσίαν, αὐτὸ τὸ πνεῦμα τῆς θρησκείας «Θρησκεία καθαρὰ καὶ ἀμίαντος παρὰ τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ αὐτῇ ἐστίν, ἐπισκέπτεσθαι ὄρφανους καὶ χήρας ἐν τῇ θλίψει οὐτῶν.»

Ὅποια καὶ ὅποια ἀγαθὰ ἀποτελέσματα προήλθον ἐν τῷ χριστιανικῷ κόσμῳ ἐκ τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης! Θαυμάζομεν τὸ μεγαλεῖον τῆς ἀρχαιότητος ἐν ταῖς τέχναις καὶ ταῖς γράμμασιν· ἀλλ' εἰς μάτην ζητοῦμεν ἐν αὐτῇ τὸ φιλόανθρωπον καὶ εὐεργετικὸν πνεῦμα τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης. Διὰ τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης ἡ ἀνθρωπότης μετεβλήθη εἰς μίαν μεγάλην οἰκογένειαν, καὶ συνετριβήσαν τὰ δεσμὰ τῆς δουλείας, καὶ ἐπληρώθησαν τὰ χάρματα τὰ χωρίζοντα λαοὺς καὶ ἔθνη ἀπ' ἀλλήλων, καὶ ἤρθησαν αἱ φυλετικαὶ καὶ αἱ προσωπικαὶ διακρίσεις, καὶ ἡ ἀνθρωπίνη ἀξία ἀνεγνωρίσθη. «Οὐκ' ἐν Ἰουδαίῳ οὐδὲ ἑλλήνι, οὐκ' ἐν δούλῳ οὐδὲ ἐλεύθερῳ, οὐκ' ἐν ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἰς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.» Διὰ τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης ἐτέθησαν τὸ πρῶτον τὰ θεμέλια τῶν φιλανθρωπικῶν ἐκείνων ἰδρυμάτων, ἅτινα ἀποτελοῦσι τὸ ἀλλήθες σέμνωμα τοῦ χριστιανικοῦ πολιτισμοῦ, καὶ ἐν οἷς εὐρίσκουσιν ἄστυλον οἱ πτωχοὶ καὶ οἱ ἀσθενεῖς, τὰ ὄρφανὰ καὶ τὰ ἐκθετὰ βρέφη, οἱ τυφλοὶ καὶ οἱ γέροντες, καὶ πάντες καθόλου οἱ κύπτοντες ὑπὸ τὸ βάρος τῆς συμφορᾶς καὶ τῆς δυστυχίας. Ὡ, ὅποιον μεγαλοπρεπὲς θέαμα θὰ εἴχομεν ἐνώπιον ἡμῶν, ἂν διὰ τῶν νοσῶν ὀφθαλμῶν ἤδυνάμεθα νὰ δεισδύσωμεν πανταχοῦ τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου καὶ νὰ ἴδωμεν πᾶν ὅτι ἐτελέσθη ὑπὲρ τῶν πτωχῶν καὶ δυστυχῶν ἐν ὀνόματι τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης! Κλίνομεν εὐλαβῶς τὸ γόνυ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἀνθρώπου, ὅστις ἐκήρυξεν εἰς τὸν κόσμον τὴν ἀγάπην ταύτην, καὶ λατρεύσωμεν αὐτὸν ὡς ἀληθῆ Λατρῶν ἡμῶν καὶ Σωτῆρα.

(Ἔπεται συνέχεια)

ΑΙ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΜΟΥ

Ἄπεμκρύνθη τῶν Ἀθηνῶν καθ' ἣν στιγμὴν διηνοίγετο στάδιον πνευματικῆς ἐνεργείας εἰς τὰς διψώσας διὰ πολυμάθειαν κλίσεις μου. Παρήλθε σχεδὸν ἐξαμηνία μετὰ τὴν εἰς ἐπαρχίαν ἐγκατάστασίν μου ἕως οὗ πεισθῶ, ὅτι ὄντως ἐγκατέλειψα τὴν πρωτεύουσαν διὰ παντός.

Διετέλουν εἰσέτι ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τῶν Ἀθηναϊκῶν ἔξεων, δι' ὃν θεωρεῖ τις τὰ πάντα εὐκόλα, πρόχειρα, κατορθωτά.

Τὸ πρῶτον, ἐπειδὴ δι' ἐμὲ ἦταν καινοφανῆ τὰ κυκλοῦντά με, εἶχον ὕλην ἐνασχολήσεως ἐκπληκτομένη ἢ προσέχουσα εἰς τὴν μονότονον ποικιλίαν τῆς ἐπαρχιακῆς ζωῆς. Ὁ τρόπος τοῦ ἐνδύεσθαι, τοῦ περιπατεῖν, καὶ ἐν γένει τῶν ἰδιαίτερων θεωριῶν τῆς ζωῆς τῆς ἐπαρχιώτιδος, ὅτε μὲν προσεῖλκυον τὴν πρὸς αὐτὴν συμπάθειάν μου, ὅτε δὲ τὸν οἶκτον. Ἦθελα νὰ εἶχα πολλὰ, νὰ ἤμην μία βασίλισσα, νὰ μεταβάλλω εἰς Παρισίους τὴν χώραν των, νὰ κάμω ὅ,τι δύνηθῶ δι' αὐτὰ τὰ ἀποσυνάγωγα νεανικῶν τέρφων καὶ πνευματικῆς ἀπολαύσεως πλάσματα. Ἐλυπούμην, ἐλυπούμην καιρῶς βλέπουσα νὰ φέρωσιν αἱ νεάνιδες τὸν χρόνον χαίνουσαι, ἢ εἰς βαναύσους ἐργασίας κατασπαταλῶσαι αὐτόν. Τὰς ἤθελα ὅλας ἀσχολοῦμένας εἰς μελέτας σοβαρὰς ἢ εἰς εὐγενῆ ἔργα.

Μετὰ τὴν πρῶτην φαντασιοπληξίαν μου, τὸ θέμα ἤλλαξε. Ἦρχισε, μία μία παιδικὴ ἰδανικότης νὰ μ' ἐγκαταλείπη. Ν' ἀντιλαμβάνωμαι ψιλαρητῶς τοῦ πρακτικοῦ βίου, νὰ εὐρίσκω, ὅτι ὁ κόσμος εἶναι ἀλήθεια πικρὰ, πάλη δυσβάστακτος καὶ οὐχὶ χίμαιρα, θέατρον.

Καὶ ἐφ' ὅσον οἱ ὀφθαλμοὶ μου διηνοίγοντο πρὸς τὴν ἀλήθειαν, ἐπὶ τοσοῦτον μᾶλλον ἐλυπούμην, ὥσπερ ἐμαυτὴν. Ἄλλ' ἠδυνάμην τι; ὄχι. Κατ' ἀνάγκην σὺν τῷ χρόνῳ ἤρχισα πρῶτον νὰ ὑπέκω, ἔπειτα ἐνδιαφερόντως νὰ προσέχω εἰς τοὺς περὶ ἐμέ. Ἡ μόνη ζωὴ ἦτις ἀληθῶς προτείνουσέ με ἦν ἡ ἀγροτική. Μετ' εὐχαριστήσεως ὄθεν μετέβαινα εἰς τὰ σιφιλίκια ἡμῶν, τὸ ἐν τῶν ὁποίων εἶχεν ἑκτασιν χιλίων στρεμμάτων ὀνόματι Δοκίμιον, τὸ δ' ἕτερον χιλίων πεντακοσίων Ροζβάμπεϊ. Ἐν τῷ τελευταίῳ τούτῳ ὑπῆρχε παρεκκλήσιον τοῦ Ἁγίου Ἀθωνασίου μὲ ἰδίαν ἐκ ποιμνιοστασίου καὶ μελισσῶνος περιουσίαν, σχηματισθεῖσαν βαθμηδὸν ἐκ τῶν ἀφιερώσεων καὶ δωρεῶν τῶν ἀγαθῶν χωρικῶν.

Ἐδρόμυλός τις μὲ τὸ «μεγαλοπρεπὲς καὶ ἰδιορρυθμον πλαταγίσμά του, ρύαξ διασχίζων ἐλικοειδῶς κατὰ μῆκος τὸ κτῆμα τοῦτο καὶ διὰ τοῦ κελαρύζοντος ὕδατός του διακόπτων τὸν μονότονον τοῦ ὑδρομύλου ἦχον, συνεπλήρουν ποιητικωτάτην εἰκόνα, ἐν ἣ εὐχαρίστως προσηλοῦτο ὁ ἐκ τῆς ψυχρᾶς τύρῃς τοῦ ἐπαρχιακοῦ βίου καταπεπονημένος ὀφθαλμὸς μου.

Οἱ περίξ χωρικοὶ ἄποροι προσήρχοντο καλλιερῆται τῶν γαιῶν μας ὡς ἐκ τῆς γειτνιασεῶς των πρὸς ἡμᾶς. Ἡ καθ' ἐκάστην μετ' αὐτῶν συναλλαγὴ μου ἐπέσπασε τὸ ὑπὲρ αὐτῶν ἐνδιαφέρον μου, ὥστε ἐπισταμένως ἤρχισα νὰ ἐξετάζω τὰ κατ' αὐτούς. Νὰ περιεργάζωμαι, οὕτως εἰπεῖν, πῶς ἐννοοῦσι τὴν ζωὴν τὸν Θεόν. Εἶδον ἀκόπως ὅτι δὲν ἔχουσιν ἀλλήλθεντον διὰ τὰς δύο δυνάμεις ἀντίληψιν. Γνωρίζουσι μόνον ὅτι τὴν ζωὴν παρὰ τοῦ Θεοῦ ἔλαβον πρὸς διατήρησιν τοῦ σώματός των καὶ ὅτι παρ' ἐκείνου θέλει τοῖς ἀφαιρεθῆ ἡμέραν τινα.

Κυριολεκτικῶς εἰπεῖν, ἐκάστη τῶν ἄνω δυνάμεων προσπίπτει ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων εἰς τὰς αἰσθήσεις αὐτῶν. Βλέπουσι τὴν ζωὴν ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῆς, τὸν θεὸν εἰς τὴν γέννησιν καὶ θάνατον.

Ὁ χωρικός ἔχων ὡς πρῶτον θέμα τὴν ἀνάγκην τῆς αὐτοσυντηρήσεως προσέχει εἰς ἐκεῖνα τὰ ἀντικείμενα τὰ κινητοποιοῦντα ἢ προσκρούοντα τὰς αἰσθήσεις αὐτοῦ. Ἀπαρέγκλητον λοιπὸν πρόγραμμά του εἶναι ἡ ὑπὲρ τῆς πείνης, δίψης, ψύχους, θάλπου, πρόνοια του, ἢ καὶ τινων ψυχικῶν διαχύσεων προκαλουμένων ἐξ ὀρισμένων θρησκευτικῶν τελετῶν καὶ πανηγύρεων.

Τάσιν πνευματικῆς ἀναπτύξεως δὲν ἔχει· ἀλλ' οὐδὲ ποθεῖ τὸ τοιοῦτον, διότι δὲν τοῦ εἶναι καταληπταὶ αἱ ἀσχετοὶ πρὸς τὰ συναισθήματά του ἀπολαύσεις.

Σκέπτεται στερεοτύπως μόνον, ὅτι ἡ ἐκμάθησις τῶν γραμμάτων εἶναι πυθία τις καὶ ὅτι εἰς τὸν ἐγγράμματον δέδοται νὰ γνωρίζῃ τὰ ἐκκλησιαστικά. Ὅταν δὲ, κατὰ σύμπτωσιν, ὁ ἐν ἐφεδρείᾳ ὑπηρετήτας χωρικός ἐκμάθη ὀλίγα γράμματα, πάραυτα οἱ συγγενεῖς του μετὰ στόμφου ὁμιλοῦσι περὶ αὐτοῦ καὶ γνωμοδοτοῦσι νὰ γίνῃ Παππᾶς.

Αἱ γυναῖκες χωρικαὶ εἶναι ὀλιγαρκέσταται, αὐστηρα! ἐ-

πικρίτραι τοῦ φύλου των καὶ σφόδρα προληπτικά. Καθ' ὁμάδας τὰς Κυριακὰς πρὸ τῆς θύρας γειτονίσης τινὸς ἀναλύουσι πᾶν σύμπτωμα καὶ ἐπεισόδιον τοῦ βίου των.

Ἐπραγματοποιήθη γάμος τις ἀσύμφωνος; Ἔγειναν μάγια. Ἀπέθανε τις αἰφνιδίως; Ἔγειναν μάγια. Ἐτρολλάθη, ἤκρωτηριάσθη, πάσχει ἐκ νευροπαθείας, τύφου, παραληρημάτων; Ἔπαθε μαγευθεῖς. Καὶ ἀμέσως προσκαλεῖται ἢ ἐξ ἐπαγγέλματος ἐξορκίστρα καὶ μάγισσα ἐπιλαμβανομένη δι' ἐξορκισμῶν καὶ σχετικῶν διαταγῶν τῆς θεραπείας. Ὁ ἱερεὺς προσλαμβάνεται κατόπιν. Ὁ ἰατρός πολὺ ἀργότερον. Τελευταῖος. Καὶ ἂν ἐκμετρήσῃ τὸ ζῆν ὁ δυστυχὴς ἐκεῖνος, ἐξηγεῖται ὅτι οἱ ἐξορκισμοὶ ἢ τὰ διαβάσματα δὲν ἐγένοντο ἐγκαίρως, ἐνῶ τρίτος τις διὰ τὸν ἐν μωροῖς πειράμασιν ἀποσυντεθέντα, κινῶν τὴν κεφαλὴν θὰ ἔλεγεν.

Que voulez-vous qu'il fit contre trois?

Τὸ οὐσιωδέστερον εἶναι, ὅτι εἰς ὅλα ταῦτα, οὐδαμοῦ βλέπει ὁ χωρικός ἔμμεσον ἢ ἄμμεσον τὴν θεῖαν παραχώρησιν.

Τὰς ἐκάστοτε περιστάσεις τοῦ βίου του ἐξηγεῖ δι' ἰδίων θεωριῶν καὶ κανόνων. Τοποθετεῖ τὸν θεόν του εἰς ἄλλην σφαῖραν.

Ἄρα ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς γνωρίζει τί πιστεύει; Καὶ ἂν ὑπολαμβάνῃ ὅτι ὑπάρχουσι τόσαι Παναγαίαι, ὅσαι καὶ ἐκκλησιαὶ φέρουσι τὸ ὄνομά της, πιαίει; Παρὰ τίνος νὰ μάθῃ τὰ στοιχειώδη αὐτὰ πράγματα; Παρὰ τοῦ ἀγραμμάτου ἱερέως; παρὰ τοῦ ἀνυπάρκτου σχολείου;

Ἐστάλησάν ποτε παρὰ τίνος ἱεροκήρυκες νὰ περιοδεύσωσιν ἀπὸ χωρίου εἰς χωρίον, τὰς στοιχειωδέστερας βάσεις τῆς θρησκείας μας αὐτοῖς διασαφίζοντες; Μὴ ἐξανιστάμεθα λοιπὸν διὰ τὰ ἐκάστοτε πρόχειρα κακουργήματα, ἐπιπορείας, δόλους· διότι ἂν διαπράττηται τὸ κακὸν παρ' αὐτῶν, εἶναι διότι οὐδέποτε ἐδιδάχθησαν τὸ καλὸν.

Ἐν τούτοις ὁ κατ' ἰδίαν βίος τοῦ χωρικοῦ ἐν τῇ τυπικότητι του ἀποβαίνει ἀξιοπεριεργός. Ἔχει στέγην τινα καὶ αἱ τῆς οἰκογενείας χεῖρες ἐπαρκοῦσιν εἰς συντήρησιν τοῦ οἴκου; Εἶναι οἰκοκύρις; ἔχει τὴν θέσιν του.

Μετὰ τῶν ἀνωτέρων τοῦ τόπου του ἀρχῶν, οἷον Εἰρηνοδίκου, Ὑπομειράρχου, Ἐφόρου, Ταμίου δὲν ἀναμιγνύεται, οὐδὲ τοὺς σέβεται. Τοὺς φοβεῖται μόνον. Καὶ τὸν μὲν Εἰρηνοδίκην ὑπολαμβάνει ὡς στρεψόδικον, τὸν Ὑπομειράρχον ὡς τῇ ἀγίᾳ ράβδῳ δυνάμενον. . . Τὸν Ἐφορον, ὡς μεμψίμοιρον. . . τὸν Ταμίαν: καλὰ τὰ καταφέρει διὰ τῶν εἰσπρακτόρων.

Τὸν δήμαρχον καὶ ἀστυνόμον θεωρεῖ δικαιοματικῶς προστατῆν του — Ἔδωκε τὴν ψῆφόν του.— Ἀπεριόριστον σεβασμὸν τρέφει πρὸς τὸν κοτζαμπασισμὸν καὶ τοὺς ἀνεγνωρισμένους οἰκοκυραίους.

Τοὺς ὀψιπλοῦτους τεχνικώτατα ἐμπαίζει. Προσπαθεῖ νὰ ὀφελῆθῃ ἐξ αὐτῶν ἂν ἔχη ὑπόθεσιν τινα, κεντὰ τὴν κομπορμισίαν των ὡς ἐκ τῆς εὐνοίας, ἢν ὁ δεῖνα ἢ δεῖνα ἰσχυρὸς τοῦ περιβάλλει καὶ ἔπειτα ἐν καιρῷ... κτυπᾷ τὸν προστάτην ἐνεκεν τοῦ προστατευομένου. . . Τὸν ἐν τοῖς ἴσοις πρῶτον δὲν ἐννοεῖ αὐτός. Γνωρίζει κάλλιστα ἐν τῇ ἀπλοϊκότητι του, ὅτι «Οἱ Παρίσιοι δὲν ἔγειναν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ».

Τὸν ἱερέα δὲν σέβεται, οὐδὲ φοβεῖται. Πείθεται μόνον, ἐπειδὴ σκέπτεται ὅτι εἶναι εἰς θέσιν νὰ γνωρίζῃ τὰς νοθεύσεις τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τὰς ἐορτασίμους ἡμέρας.

Ἐξομολογεῖται πρὸς αὐτὸν κατὰ συνήθειαν. Ἀκροᾷτα αὐτοῦ κατ' ἀνάγκην καὶ μεταλαμβάνει κατὰ τύπος. Οἱ γλίτχοι τοῦ ἱερέως πόροι, ὡς ἐκ τῆς παντελοῦς ἀμεριμνησίας τῶν ἀρμοδίων τὸν πειθαναγκάζουσι νὰ προσπορίζηται ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἐπαγγέλματος του τὰ πρὸς τὸ ζῆν. Αἱ ἀπολαβαὶ του εἶναι οἱ σπανίζοντες διὰ χωρίον γάμοι, βαπτίσεις διαβάσματα κλπ. πρὸς δὲ καὶ ἡ ἀναγκαστικὴ ἐνιαύσιος προσφορά τῆς κοινότητος, ἀνερχομένη δι' ἐκάστην οἰκογένειαν εἰς 15 ὀκάδας ἀραβοσίτου. Κατ' ἀνάγκην λοιπὸν ἐπαγγέλλεται τὸν γεωργόν, τὸν οἰνοπώλην, τὸν διδάσκαλον ἐν ἄλλαις λέξεσι συνεργάζεται, συμπίνει καὶ συμβλασθημεῖ ἐνίοτε μετὰ τῶν συγχωρικῶν του.

Τὰ κυκλοφοροῦντα διὰ τὸν χωρικὸν νὰ εἶναι ἐντάλματα συλλήψεων καὶ φυγαδικαῖα. Τὴν οἰκογένειάν του ἀγαπᾷ, ἰδίᾳ ὅμως τὰ ἄρρενα. Εὐχαριστεῖται, ὅτι δι' αὐτῶν θέλει μεταδοθῆ τὸ ὄνομά του. Αἱ ἐργασίαι του τὸ φθινόπωρον καὶ χειμῶνα εἶναι ἡ καλλιέργεια τῆς γῆς. Τὸ θέρος ἡ συγκομιδὴ τοῦ σίτου καὶ ἀραβοσίτου.

Γραφικώτατον ἀπλοῖκον πανόραμα ἐκτυλίσεται πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἐν καιρῷ ἐκφυλίσματος τῶν ἀραβοσίτων. Πέριξ τῶν ἀλωνίων σταυροποδητὶ καθήμενοι οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι καὶ ὑπὸ πλησιφαῆ σελήνην δι' ὅλης τῆς νυκτὸς ἐκφυλλίζουσιν αὐτὸ, ἄδοντες συγχρόνως τὰ παθητικώτατα τῆς Ρούμελης τραγούδια ἐστὶν ὅτε δὲ καὶ τὰ εὐτραπελώτατα. Ἡ ἐτοιμότης τοῦ δεικτικοῦ πνεύματός του δὲν λείπει ἐν τῷ μεταξῷ.

Καταλείπει ποιὸν τινα πόθον ἢ παρέλευσις τῆς ἐποχῆς αὐτῆς. Πρὸ μικροῦ ἐβλεπέ τις σκηνίτην τὸν χωρικὸν μετὰ τῶν ὀρνίθων του, τῶν οἰκοσίτων χοίρων του καὶ ζῶων ἐπιδιδόμενον συντόνω, εἰς τὰς σχετικὰς ἐργασίας του καὶ εὐθὺς μόλις τὸ πρῶτον δεκαπενθήμερον τοῦ φθινοπώρου ἐπέλθῃ, καταλίπει ἐρημον τὸ πρῶτον πλήρες ζωῆς καὶ ἐργασίας προσφιλεῖς ἐκεῖνο ἐντυκτῆριον.

Πλὴν δὲν ἐπέρχονται ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ βίῳ ἀντιδράσεις μεταβάλλουσαι ἀποτόμως προασπασθείσας τοῦ ἀνθρώπου περιστάσεις; Ναι. . . Τοιοῦτόν τι συνέβη καὶ εἰς ἐμέ. . . Ἐδέησε νὰ στραφῶ ἄλλοθι.

Ἐπερίμενα τὴν τύχην νὰ με ὤθησῃ πρὸς τὰ ἐμπρός, ὅτε περιήλθεν εἰς χεῖράς μου ἡ «Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν» ἡ ὑψούσα φωνὴν σθεναρὰν ὑπὲρ τῆς ἐργασίας τῆς γυναικὸς καὶ καλοῦσα εἰς ἀπομίμησιν τὰς θελούσας νὰ τεθῶσιν ὑπὸ τὴν σημαίαν αὐτῆς, τὰς θελούσας νὰ ἐννοήσωσι τὴν λέξιν ἀνθρωπισμός. . . Ὁ αἰτεῖρα ἐαυτὴν διὰ τὴν ἐκούσιον πνευματικὴν μου καταπτώσιν καὶ ἀποφασισμένη εἶπον: Θὰ ἐργασθῶ θὰ ἀναζήσω.

Κατὰ τὴν ἐπαρχιακὴν μου ζωὴν δὲν ἐπαυσα ποθοῦσα τὰς πνευματικὰς τῆς παιδικῆς μου ἡλικίας ἀσχολίας.

Τώρα, ὅτε ἐπανευρίσκω πνευματικὴν ἐνασχολίαν, οὐδὲ ἐλαχίστη ἀνάμνησις ποθητῆ τῆς Σατραπικῆς μου ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ἀναπαύσεως μοι μένει. Διὰ τί;

Διότι ζωὴ ἄχρους τί δύναται νὰ ἐγκαταλείψῃ, ὡς παρελθόν;

MARIA B.

ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Αί Άθθίδες καθίστανται από ημέρας εις ημέραν αί συνετώτεροι και μετριώτεροι πασών των λοιπών ακολουθούσαι τον συρμόν. Καίτοι ως πιστάι νεωτερίστριαι ρυθμίζουσι πάντοτε τὸ βήμα πρὸς τὰς διαφορούς τούτου ἀνελιζέεις, οὐχ ἤττον δὲν ὑποτάσσονται δουλικῶς εις τὰς ἐσθ' ὅτε παραλόγους αὐτοῦ ἀξιόσεις. «Τοῦ Ἑλληνοῦ ὁ τράχηλος ζυγὸν δὲν ὑποφέρει». Ἐάν δὲ ὁ τῆς Ἑλληνίδος ἀνέχεται δυσκόλως ἐνίοτε τὸν ζυγὸν τοῦ ἐτέρου ἡμίσεως τῆς, τὸν τοῦ συρμοῦ λογικῶς ποιούσα ἀνέχεται ὑπὸ ἱκανὰς ἐπιφυλάξεις, βαθμηδὸν δὲ καὶ μετ' ὀλίγον ἐλπίζομεν, ὅτι αὕτη θέλει ἐντελῶς ἀναλάβει τὰ ἥγια τοῦ Πρωτεύου τούτου τῶν βαλάντιων καὶ τῆς τύχης τῶν ἐπὶ γῆς ὑπάρξεων.

Τότε δὲ θέλει τέλος πληρωθῆ ὁ κρῦφος συζύγων τινων πόθος τοῦ νὰ ἀποκτώσιν ἐν τῇ γυναικὶ ὡς οἶόν τε χρησιμώτερον καὶ ἥκιστα πολυδάπανον σκεῦος. Φαντάσθητε ὅλας τὰς κυρίας μας ὁμοιόμορφως καὶ ἀπερίττως περιβαλλομένας τὸ σῶμα διὰ πῆχεών τινων ὑφάσματος Ρετσίνα καὶ περιφερομένας δίκην μαθητριῶν σχολῆς ἐν ταῖς πλατείαις καὶ τοῖς περιπάτοις. Ἄλλὰ τοῦτο εἶναι ὁ προαιώνιος τῶν ἀνδρῶν πόθος, ὅστις—μὴ ἐκπλαγῆτε, Κυρίαί μου,—ἤρξατο ἤδη πραγματοποιούμενος. Αὐτὸς αὐτός ὁ συρμὸς ἔρχεται ἐπίκουρος, διατάσσων κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο τὴν ποθητὴν ἀπλότητα, ἣτις ὡς ἄλλη Ἑλένη ἔθνη καὶ λαοὺς κατ' αὐτὰς συνταράττει καὶ ἠλεκτρίζει.

Ὁ συρμὸς μένει κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐντελῶς ἀμέτοχος πρὸς πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν τε κατασκευὴν καὶ τὸν χρωματισμὸν τῶν ἐσθῆτων ἡμῶν. Ἄπαντα τὰ χρώματα ἀδιακρίτως συνηθίζονται, ὡς σχῆμα δὲ τῆς ἐσθῆτος μένει τὸ ἀπλοῦν ἐκεῖνο ἰσοῦψές καὶ κομψόν, ὅπερ τόσον γραφικὸν καὶ χάριεν παρίστησι τὸ γυναικεῖον ἀνάστημα.

Σχηματίζετε λοιπὸν ἐσθῆτα στρογγύλην ἄνευ ἐξαρτημάτων με τρεῖς ἢ τέσσαρας παχείας καὶ συνθέτους πτυχὰς ἐπὶ τῶν ὀπισθεν, με μετριώτατον τουρνῆρ... με γραφικὴν ἐπὶ τῶν ἐμπροσθεν ἀπομίμησιν διὰ δύο ἢ τριῶν πτυχῶν μικρὰς ἐμπροσθέλας, με ζώνην διήκουσαν ἐκ τῶν ὀπισθεν πρὸς τὰ πλάγια καὶ εἰς κόσμυθον πλούσιον περατουμένην. Τὸ κάτω ἄκρον τῆς ἐσθῆτος περατοῦται διὰ 4 ἢ 5 γραμμῶν σειριτίου μονοκλώστου, ἐστ' ὅτε δὲ καὶ τὸ ἐμπροσθεν φύλλον ποικίλεται δι' ὠραιότητα ἐκ σειριτίων σχεδίου. Καὶ ἔχετε ὠραιότητα καὶ κομψοτάτην τῆς ἐποχῆς ἐσθῆτα, χωρὶς νὰ ἦναι ἀνάγκη νὰ πληρώσητε 30 ἢ 40 δρ. διὰ ραπτικά. Μὴ λησμονῆτε μόνον τὰς περὶ χρωμάτων καὶ ἐν γένει συναρμολογήσεως τῆς ἐνδυμασίας συμβουλὰς τοῦ «Ἡμερολογίου τῆς ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν».

Διὰ τὰ μικρὰ σας δε τὰ χαριτωμένα αὐτὰ πλάσματα, ἄτινα ἐπ' ἐσχάτων τόσον τέρπονται νὰ μεταβάλλωσιν εἰς πλαγῶνας, — μὴ φειδόμεναι πολλὰ κακαὶ μητέρες οὔτε αὐτῆς ἔτι τῆς ἀφροπλάστου ὄψεως αὐτῶν, ἐφ' ἧς ἀνηλεῶς ἀλοιφουσι δηλητηριώδεις ἀλοιφὰς καὶ βαφὰς— δι' αὐτὰ ὁ συρμὸς βαίνει σύμφωνος πάντοτε πρὸς τοὺς ὑπὸ τῆς ὑγιεινῆς ἐπιβαλλομένους ὄρους. Τὸ μικρὸν, πρὸ παντὸς ἄλλου, ἔχει ἀνάγκην ἐλευθερίας περὶ τὰς κινήσεις τῶν διαφορῶν μικρῶν αὐτοῦ μελῶν. Κατασκευάζετε ὅθεν μικρὸν ἰσοπλατὲς ἐνδυμάτιον

διήκον ἀπὸ τῶν ὤμων μέχρι τῶν γονάτων, ἐπ' αὐτοῦ δὲ δι' ἐλαφροῦ ὑφάσματος σχηματίζετε κατ' ἀπομίμησιν μακρὸν περιθωράκιον διανοιγόμενον πρὸς τὸ ἐμπρὸς καὶ σχηματίζον εἶδος ἐσωκαρδίου διὰ λεπτῶν καὶ γραφικῶν πτυχῶν. Τοῦτο περατοῦται πρὸς τὰ κάτω δι' εἶδους πλατέος ζωστήρος πορπουμένου διὰ κομβίων οἱ βραχίονες καὶ ὁ τράχηλος ἀνοικτοί. Πίλος πλατύς, σχήματος ἰταλικοῦ καὶ ἐμβάδες πτερνωταὶ ἐξ ἀνεστραμμένου δέρματος συμπληροῦσι τὴν ὄλην ἐνδυμασίαν τοῦ μικροῦ, ἣτις κατὰ τὴν γνώμην ἡμῶν δύναται καὶ νὰ περιορισθῆ εἰς μακρὰν λινὴν ἐμπροσθέλαν δι' ἐρυθρῶν κλωσῶν πεποικιλημένην καὶ διήκουσαν ἀπὸ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω. Ἡ τελευταία αὕτη καθιστᾷ τὸ μικρὸν εὐτυχέστερον, διότι ἐν αὐτῇ παίζει, κυλίσεται, τρέχει, ξεσχίζεται καὶ λερώνεται ἐλευθέρως καὶ ἀπόβως.

ΕΛΕΝΗ ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Ἐσωτερικά.

Κυρίαί ἰδρύτριαι Ναοῦ. — Ὡς καὶ ἄλλοτε ἐγράφομεν ἐπιτροπὴ ἐκ διαφορῶν Κυριῶν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῆς Κυρίας Σαχίνη δραστηρίως ἐργάζεται, ὅπως συντελέσῃ εἰς ἐπέκτασιν καὶ καλλωπισμὸν τοῦ ἐν Πευκακίῳ Ναοῦ τοῦ Ἀγίου Νικολάου. Διὰ τῆς δραστηρίου καὶ ἐργώδους αὐτῆς ἐπιδόσεως ἡ ἄνω ἐπιτροπὴ, περιοδεύουσα καὶ ἀποτεινομένη πρὸς διαφορούς ἐκ φιλανθρωπικῶν αἰσθημάτων ἐμπορουμένας Κυρίας, κατῴρθωσε νὰ συλλέξῃ δραχ. 3 χιλιάδας.

Ἐσχάτως καὶ πρὸς τὰς κυρίας διευθυντριάς τῶν Παρθενάγωγείων ἀπετάθη αὕτη ζητούσα τὴν εὐγενῆ ὑποστήριξιν αὐτῶν, διὰ προσφοράς ἐργοχείρων πρὸς σύστασιν, ὑποθέτομεν, ἀγορᾶς τοιούτων, ὧν ἡ εἴσπραξις ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ θέλει χρησιμοποιηθῆ σκοποῦ.

Ἐλπίζομεν, ὅτι καὶ αἱ εὐγενεῖς δέσποιναι τῆς πρωτεύουσῆς καὶ τῶν ἐπαρχιῶν ἡμῶν δὲν θέλουσι καθυστερήσει νὰ δώσωσι δείγματα τῆς εὐλαβείας αὐτῶν, προσφέρουσαι ἐκάστη ὅ,τι ἐργόχειρον νομίσῃ καλόν.

Μετ' εὐχαριστήσεως ἀναγράφουσαι τὴν εὐγενῆ τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν Κυριῶν πρωτοβουλίαν, συγχαίρομεν αὐτὰς ἀπὸ καρδίας, ὡς καὶ τὸν εὐγενῶς καὶ μετὰ ζήλου ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ σκοποῦ ἐργαζόμενον κ. Ι. Μεσολωρᾶν ἐπίτροπον τοῦ ἐν λόγῳ ναοῦ.

Ἐξωτερικά.

Προσφορὰ τῶν γυναικῶν τῆς Οὐασιγκτῶνος. — Ἐν Οὐασιγκτῶνι συνέστη κατ' αὐτὰς σύλλογος Κυριῶν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῆς κ. Nathan Apleton. Πρῶτον ἔργον τοῦ Νέου τούτου σωματείου εἶναι ἡ διὰ συνεισφορᾶς τέλεσις μεγαλοπρεποῦς ἀγάλματος τοῦ Οὐασιγκτῶνος, προσενεχθισμένου εἰς τὴν πόλιν τῶν Παρισίων, εἰς ἀνταπόδοσιν τοῦ ὑπὸ τῆς Γαλλίας δωρηθέντος τῇ Νεῇ Ὑόρκῃ ἀγάλματος τοῦ Λαφαυέτου κατὰ τὸ 1876.

Αἱ δαπάναι τοῦ ἀγάλματος τούτου κατὰ τὸν σχετικὸν προϋπολογισμὸν ἀνέρχονται εἰς εἴκοσι χιλιάδας δολλάρια, ἣτοι

ἑκατὸν χιλιάδας φράγκα. Ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς τὸ ποσὸν τοῦτο διὰ τῶν ἐνεργηθειῶν συνεισφορῶν εἰσπράχθη.

Τὰ ἐγκαινία τοῦ ἀγάλματος τελεσθήσονται ἐν Παρισίοις τῇ 3ῃ Ἀπριλίου 1889, ἐπέτειον τῆς ἐκατονταετηρίδος τῆς ὁμοδοσίας τοῦ Οὐασιγκτῶνος, ὡς προέδρου τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς.

Δήμαρχος καὶ Δημοτικὸν συμβούλιον γυναικῶν. — Κατὰ τὰς δημοτικὰς ἐκλογὰς τῆς Οἰκαλὸς εἰς τὸ κράτος τοῦ Κασὰς, ὁκτὼ γυναικεῖς ἐξελέγησαν μέλη τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου. Ἐτέρα δὲ ἐξελέγη δήμαρχος διὰ πλειονοψηφίας 66 ψήφων.

Γυναῖκες ἔφοροι βιβλιοθηκῶν. — Δύο γυναικεῖς διωρίσθησαν ἔφοροι τῶν δύο μεγάλων δημοσίων βιβλιοθηκῶν τοῦ Ἀμπικτον ἐν Μασαχουσέτῃ.

Γυναῖκες μέλη διεθνὸς γεωλογικῆς καὶ βοτανικῆς εταιρίας ἐν Λιβερπουλ. — Αἱ Κυρίαί Σμιθ καὶ Λευκὴ Στάιλη ἐξελέγησαν μέλη τῆς διεθνὸς γεωλογικῆς εταιρίας τῆς Λιβερπουλ. Ἐπίσης ἐξελέγησαν εἰς τὴν τελευταίαν συνέλευσιν τῆς βοτανικῆς εταιρίας τοῦ Λονδίνου αἱ Κυρίαί Μπέγκ, Στόκερ καὶ Μίζον.

Μεταρρυθμιστικὴ εταιρία γυναικῶν. — Συνέστη μεταρρυθμιστικὴ εταιρία γυναικῶν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν ἐπισιμοτέρων Κυριῶν τῆς Γερμανίας, Αὐστρίας, καὶ Ἑλβετίας. Σκοπὸς τοῦ συνδέσμου τούτου εἶναι ἡ ἴδρυσις λυκείων καὶ γυμνασίων εἰς χώρας ἀμοιρούσας τοιούτων. Πρὸς δὲ καὶ ἡ προσθήκη πλειοτέρων εἰς χώρας ὅπου ὑπάρχουσιν ὀλιγάριθμα.

Ἐπιδιώκουσι δὲ διὰ τῶν μέσων τούτων αἱ εὐγενεῖς αὐταί

τοῦ φύλου ἡμῶν εὐεργέτιδες, ὅπως αἱ ἐν ταῖς γυμνασίαις τούτοις φοιτῶσαι γυναῖκες, δυνηθῶσι νὰ ἐπιδοθῶσιν ἀργότερον εἰς ἀσφαλὲς διὰ τὸ μέλλον τῶν ἐπαγγέλμα.

Γυναῖκες πλειονοψηφούσαι τῶν ἀνδρῶν. — Εἰς τὴν ἐν ταῖς κατὰ τμήματα ἐκλογαῖς τῶν ἐποπτῶν τῶν διαφορῶν ἐν Λονδίνῳ σχολῶν αἱ γυναῖκες κατὰ τὴν τελευταίαν ψηφοφορίαν ἐπλειονοψήφισαν καταπληκτικῶς τῶν ἀνδρῶν. Ἡ δεσποινὶς Τουνέγκ ἐλαβεν 100,300 ψήφους, ἐνῶ ὁ ἀνταγωνιστῆς τῆς ἐλαβε μόνον 1,145 : Εἰς δὲ τὸ τμήμα τοῦ Βολβὶν ἐξελέγη διὰ καταπληκτικῆς πλειονοψηφίας ἡ Κυρία Ἐβων, δι' ἐβδόμην ἤδη φορὰν.

Νομοσχέδιον ὑπὲρ χειραφετήσεως τῆς γυναικός. — Ὁ λόρδος Ντέκ εἰσήγαγε εἰς τὴν Βουλὴν τῶν λόρδων νομοσχέδιον ἀφορῶν εἰς τὴν παροχώρησιν τῶν πολιτικῶν καὶ κοινοβουλευτικῶν δικαιωμάτων τῆς γυναικός. Τὸ νομοσχέδιον ἀνεγνώσθη ἄπαξ καὶ ἐστάλη εἰς τὴν οἰκείαν ἐπιτροπὴν πρὸς συζήτησιν.

Ὁ ἠλεκτρισμὸς ἐν ταῖς ξενοδοχείοις. — Εἰς Ξενοδοχεῖον τι τῶν Παρισίων ἡ ὑπηρεσία τοῦ ἐστιατορίου ἐκτελεῖται δι' ἠλεκτρικοῦ μικροῦ σιδηροδρόμου περιφερομένου διὰ λεπτοτάτων γραμμῶν ἐπὶ τῶν διαρῶν τραπέζων.

Ἐνώπιον ἐκάστου πινακίου ὑπάρχει ἠλεκτρικὸν κομβίον. Ὁ πελάτης πιέζων τὸ κομβίον εἰδοποιεῖ τὸν μάγειρον, ὅστις πάραυτα ἀποπέμπει τὸν σιδηροδρόμον. Ἐπ' αὐτοῦ δὲ τοποθετοῦνται διάφορα φαγητὰ, ἐξ ὧν ἕκαστος λαμβάνει ὅτι ἐπιθυμεῖ. Τοιοῦτοτρόπως περιερχόμενος τὰς τραπέζας ἐκτελεῖ πλειοτέρας παραγγελίας, σταματῶν πρὸ ἐνὸς ἐκάστου τῶν συνδαιτυμένων, διανέμων τὰς τροφὰς, καὶ τὴν ἀνάλο-

— 12 — ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ — 12 —

ΜΑΡΚΕΛΛΑ ΜΩΔΟΥΙ

XVIII.

Ἐ. Τὸ ποσὸν τοῦτο θὰ χρησιμεύσῃ, πρὸς πραγμάτωσιν τοῦ γάμου τοῦ Ἀρμάνδου μετὰ τῆς δεσποινίδος Μωδοῦ καὶ εἰς παραδοχὴν τοῦ Δαρτουὰ συνεταιρίου τοῦ πατρὸς τῆς γ'. Ὅτι ὁ Ἀρμάνδος ὑποχρεοῦται νὰ διαμερισθῆ μετὰ τοῦ Δαρτουὰ, ὅ,τι ὡς προῖξ, κληρονομία, ἢ κέρδος περιέλθῃ εἰς χεῖρας του ἐκ τῆς οἰκογενείας Μωδοῦ.

Διὸ συνετάχθη τὸ παρὸν εἰς διπλοῦν καὶ ἐλαβεν ἕκαστος ἀνά ἓν.

Κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τὰ χεῖλη τοῦ Ἀρμάνδου πικρῶς συνεστέλλοντο τὸ δὲ χροῦμά του ἔγινε καταπράσινον.

Δὲν λείπουν παρὰ αἱ ὑπογραφαί, παρετήρησεν ὁ Δαρτουὰ.

Ἄλλ' εἶναι ἀσυνεσία τὸ τοιοῦτον, προτέθηκεν ὁ Ἀρμάνδος. Τὸ ἔγγραφον τοῦτο θὰ μᾶς ὀδηγήσῃ εἰς τὸ κάτεργον.

Ἡ μᾶλλον εἰς τὸ ἱκρίωμα.

Εἶσαι λοιπὸν τρελλός. Καὶ ἔπειτα δὲν βλέπω εἰς τί θὰ μᾶς χρησιμεύσῃ. Οὔτε ἐσύ, οὔτε ἐγώ, θὰ κάμωμεν ποτὲ χρῆσιν αὐτοῦ. Ἐνῶ δι' αὐτοῦ εἰς προφανῆ ἐκτιθέμεθα κίνδυνον ἄνευ οὐδενὸς λόγου.

Ὅχι δά ! τίς εἰξέουρι ; Ὑποθεθῆσθω, ὅτι σὺ ὀρέγεσαι μίαν ἡμέραν νὰ με ἀφήσῃς εἰς τὰ κρύα . . . ἦ ὅτι ὀρέγομαι

ἐγὼ τὸ τοιοῦτον ἐνῶ διὰ τοῦ ἐγγράφου τούτου συγκαταῦμεθα ἀμοιβαίως καὶ ἀλλοίμονον εἰς ὄντινα λησμονήσῃ τοῦτο. Τὸ ἀπειλητικὸν ὄπλον, δι' οὗ θὰ συνδεώμεθα ἔσκει εἶναι τὸ ἔγγραφον τοῦτο.

Καὶ ἂν ἀρνηθῶ νὰ ὑπογράψω ; Ἄν ἀρνηθῆς, τότε ὁ Πέτρος δὲν πιγαίνει εἰς ἄγιον Μανδὲ ἀπόψε, ὁ Γιλβέρτος ἐξοφλεῖ τὸ χρέος του αὐριον καὶ ὁ Ἀρμάνδος ἐγκαταλείπει τὴν ἰδέαν τοῦ γάμου του. Σοῦ τὸ λέγω ὀρθά κορτὰ, μακρὰ ἀπὸ ἀντιρρήσεις, διότι τίποτε δὲν γίνεταί. Τοσοῦτον ἀπειλητικὴ ἦτο ἡ ἐκφρασίς τοῦ τυχοδιώκτου, ὅστε ὁ Ἀρμάνδος πελιδνός καὶ τρέμων εἶπε.

Καλὰ ὑπογράψω. Ἴδου γραφίς.

Καὶ ὁ γραμματεὺς ὑπὸ τὸ «βεβαιούται τὸ γνήσιον τῆς ὑπογραφῆς» ὑπέγραψε.

Ὁ Δαρτουὰ ἐπράξε τὸ αὐτὸ καὶ ἕκαστος τούτων ἐλαβεν ἀνά ἓν ἀντίγραφον.

Τώρα εἶμεθα σύμφωνοι. Δύνασαι νὰ ἀναχωρήσῃς, δὲν ἔχω πλέον τὴν ἀνάγκην σου. Προσπάθησον νὰ ἐπαγέλθῃς αὐριον λίαν πρῶτ' ἵνα συνενωθῶμεν.

Καὶ αἱ 300,000 ;

Ἐσο ἥσυχος, σοὶ ἀνήκουσι. Καλὴν ἀντάμωσιν. Καὶ ἀμφοτέροι μετὰ βεβιασμένου γέλωτος συτρίξαντες τὰς χεῖρας ἀπεχωρίσθησαν.

Μετὰ τέταρτον τῆς ὥρας ὁ Ἀρμάνδος ἐνεχειρίζε πρὸς τὸν προῖστάμενόν του τὴν ἀπόδειξιν τῆς παραλαβῆς τῆς χήρας Βερνιέ.

γον ὄρεξιν ἱκανοποιῶν τῶν ἀπογευομένων. Ἡ ἡλεκτροκίνη αὐτὴ ἐπιτόνῃσι ὄχι μόνον τὴν ὄρεξιν τοῦ τρώγοντος ὀξύνει, ἀλλὰ καὶ μᾶς δίδει ἀφορμὴν νὰ μακαρίζωμεν ἐκ τῶν προτέρων τοὺς ἐπιτόνους μας, προβλέπουμεν ὅτι τὸ μέλλον ἐπιφυλάσσει αὐτοῖς, τὶς οἶδε! ποίου εἴδους καταπληκτικῆς εὐκολίας.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κον Ε. Κ. Κάτρον. Εὐχαριστοῦμεν δι' εὐγενῆ προθυμίαν.—Καν Ι. Ι. Κ. Λεμητσόν. Χρήματα ἐλήφθησαν. Ἡμερολόγια ἀπεστάλησαν.—Καν Α. Θ. Θήβας. Μέλαιναν μεταξίνην ἐσθῆτα καὶ μέλανα πῖλον ἐκ τουλιού καὶ τριχάπτων.—Καν Ε. Κ. Πόρτ-Σαϊδ. Βεβαίως διὰ τοὺς ἐπισκέπτας σας τείνεται πρώτη τὴν χεῖρα, ἐνθαρρύνετε δὲ τοὺς ἀγνώστους καὶ τυχόν πολὺ συνεσταλμένους. Σχετικὰ περὶ ἐπισκέψεων ἐν τῇ ἀήμερολογίῳ τῆς Ἐφημερίδος τῶν Κυρίων.—Καν Χ. Μ. Κύμην. Ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. Συλλυπούμεθα ἀπὸ καρδίας.—Καν Ε. Γ. Μ. Σύρον. Ὁ ἐγγράφας διέταξεν ἀποστολὴν δύο φύλλων ὥσως συμβαίνει παρανόησις.—Καν Θ. Κ. Κ)πολιν. Ἀποστείλατε κομψέτα ἐντὸς ὥραιας κομψετέρας, ὅπως ἀναγγείλητε τὴν βάπτισιν μὴ ἐρωτᾶτε τί γίνεται ἐδῶ, διότι καὶ ἡμεῖς δὲν καταρωθῆταμεν εἰσεῖτι νὰ ἀποτινάξωμεν τὸν ζυγὸν πολλῶν τουρκικῶν συνηθειῶν.—Καν Οὐ. Γ. Θεσσαλονίκην. Εὐχαριστοῦμεν. Δωδεκαετίς ἡ δεκαετρεατίς κόρη δὲν ἔχει κοιτωνίτην. Μὴ σπεύδητε νὰ κάμνητε τὰ παιδιὰ γυναικῶν εἶναι ἡ εὐτυχέστερα τῶν ἐποχῆ.—Καν Α. Β. Ζαχαζίγιον. Θὰ ἦναι λάθος τῆς διεκπεραιώσεως.—Καν Εὐ. Κ. Οὐσιεῖνι-Βροσθῆνι.—Χρήματα ἐλήφθησαν ἡμερολόγια ἀπεστάλησαν. Εὐχαριστοῦμεν. Καν Αι. Μ. Αὐλῶνα. Ἐκαστος τόπος ἔχει καὶ τὰ ἔθμά του ἀνάγκη νὰ προσπαθῆ τις νὰ συμμορφῶται μὲ αὐτά. Ἐλήφθησαν γράφομεν.—Καν Αι. Δ. Πάτρας. Κυρία ἱππεύει φέρουσα πῖλον ἀνδρικὸν ἢ τοῦλάχιστον στρογγύλον οὐδέποτε κλειστόν (capote) μοὶ φαίνεται γελοῖον.—Καν Ε. Κ. Ἀνδριανούπολιν. Τὰ φωνητικὰ ὄργανα οὐδεμίαν ἔχουσι πρὸς τοῦτο σχέσιν εἶναι ζήτημα συνηθείας καὶ οὐδὲν πλέον.—Καν Α. Οἰκ. Βιτώλια. Ἐλήφθησαν. Θεωροῦσι λίαν συντελεστικὴν τὴν ἐντομοκτόνον κόνιν. Εὐχαριστοῦμεν δι' εὐγενεστάτας ἐνεργείας.—Καν Α. Κ. Ε. Δ. Μ. Οἰ. Ι. Ι. Κάτρον. Εὐχαριστοῦμεν. Ἐλήφθησαν.—Καν Θ. Μ. Μασσαλίαν. Ἡ εὐγενῆς ὑποστήριξις σας εἶναι ὄντως πολὺτιμος δι' ἡμᾶς. Ἐξ οικείων τὰ βέλη. Τὸ ἐμμαντεύσατε. Ἡ πατρίς γεννᾷ ἥρωας καὶ μεγαλοφύεις, ἀλλὰ καὶ φθονορούς. Γράφομεν. Καν. Ε. Θ. Τρίπολιν. Ἐλήφθησαν φύλλα ἀποστέλλονται. Εὐχαριστοῦμεν.—Κον Ι. Δ. Ἀλεξάνδρειαν. Συμμορφώμεθα

ὁδηγίαις ἡμῶν ἱστορία ἀποστέλλεται.—Καν. Ε. Μ. Βάρναν, Α. Κ. Ρουσσούκιον, Δ. Κ. Πύργον, Εἰ. Μ. Ἀγγιῶλον. Ἐλήφθησαν εὐχαριστοῦμεν.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Κατὰ τῶν Ἐφηλίδων. Λαμβάνετε δύο ἐρυθρόμηλα, τὸ σαρκαῶδες μέρος σελίνου καὶ μαράθρου, 2 κοχλιάρια ἀλεύρου κριθῆς καὶ ἀφίνετε νὰ βράσῃ τὸ σκεῦασμα τοῦτο ἐπὶ ἐν τέταρτον ἐντὸς 120 γραμμαρίων ῥοδοστάμου. Προσθέσατε 25 γραμμ. ἀλεύρου κριθῆς, τὸ λευκὸν 4 ὠν. Διελίσατε διὰ σίτας ἐντὸς πηλίνου ἀγγείου, ἐγχύσατε ὀλίγον ῥοδοστάμον. Πλύνετε καλῶς ὡς τὸ βούτυρον καὶ εἶτα ἐργασθητέ το ἐπὶ πολὺ. Μεταχειρισθῆτε τὴν ἀλοιφήν ταύτην καθεκάστην. Προφυλάξτε τὸ πρόσωπόν σας ἀπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ ἡλίου διὰ πυκνοτάτης καλύπτρας καὶ θέλετε ἐντὸς ὀλίγου ἀπαλλαγῆ τῶν Ἐφηλίδων.

ΣΤΥΝΤΑΓῆ

Σοῦπα τοῦ Πάσχα Ζορβὰς Καθαρίζετε τὰ ἔντερα καὶ λοιπὰ τοῦ ἀρνίου ἐντόσθια καλῶς. Μετὰ τοῦτο κόπτετε κρόμμιμα φρέσκα, πετροσέλινον, ἀνιθον, καὶ βράζετε αὐτὰ μετὰ τῶν ἄνω ἐντὸς ὕδατος. Κατόπιν κτυπάτε δύο ὠὰ καλῶς, ἀναμιγνύετε μετ' ἀναλόγου λεμονίου καὶ αὐγοκόπτετε. Τὸ ὅλον σερβίετε. Εἶναι ὀρεκτικώτατον, ἀλλ' ἀκατάλληλον δι' ἀδύνατον στόμαχον.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Παρακαλοῦνται αἱ κ. κ. συνδρομητριάς ἡμῶν αἰ ἐπιθυμοῦσαι νὰ προμηθευθῶσι χρυσὰ περιναλύματα τοῦ Α'. ἔτους τῆς Ἐφημερίδος τῶν Κυρίων νὰ δηλώσωσι τοῦτο ἐντὸς 15 ἡμερῶν. Τῆς τῶν περικαλυμμάτων τούτων διὰ τὰς Ἀθήνας δρ. 3. Διὰ τὰς ἐπαρχίας 3,50 καὶ διὰ τὸ ἐξωτερικὸν φρ. χρ. 3. Σώματα Α'. ἔτους πωλοῦνται εἰς τὸ γραφεῖόν μας. Τιμαὶ αὐτῶν διὰ τὸ ἐσωτερικὸν δρ. 6 διὰ τὸ ἐξωτερικὸν φρ. χρ. ὀκτώ.

Διδασκάλισσα Ἑλληνίς γνωρίζουσα καλῶς καὶ τὴν Γαλλικὴν, συνισταμένη δὲ θερμῶς παρ' ἡμῶν, ζησεὶ παραδόσεις. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ γραφεῖόν μας.

Κυρία μεσηλιεὶς ἔχουσα καλὰς συστάσεις ζητεῖ θέσιν οἰκονόμου εἰς οἰκίαν ἢ Παρθεναγωγεῖον. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ γραφεῖόν μας.

Τὴν ἐβδόμην ἐπιτρέφων οἶλοι ἔλαθε παρὰ τοῦ θυρωροῦ ἐπιτολὴν τινα. Ἐσπευσε νὰ τὴν ἀναγνώσῃ κατ' ἰδίαν. Ὁ γραφικὸς χαρακτήρ τῇ ἦτο γνωστός.

Ἴδού τὸ περιεχόμενον.
Φίλε μου.
Κατὰ τὰς 7 1)2 ὑπάγω νὰ προβάλω φόρεμα πελάτιδος μου τινός. Ἐλθέ νὰ με περιμένῃς εἰς τὴν γωνίαν τῆς ὁδοῦ Κουρσέλ. Εἶμαι ἐλευθέρα... Ὁ θὰ συνδειπνήσωμεν, κατόπιν θὰ με ὁδηγήσῃς εἰς τὸ θέατρον.

Σὲ περιμένω

ΛΟΥΙΖΑ.

XVIII

Μήτηρ καὶ υἱός.

Ἡ κυρία Βερνιέ ὡς εἶδε τὸν υἱὸν τῆς ἀφῆκε κραυγὴν χαρᾶς.

Σὺ! παιδί μου ἐδῶ! πόσον καιρὸν εἶχες νὰ σὲ ἴδω.

Ναὶ ἀγαπητὴ μητέρα. Ἡμῖν πολὺ ἀπηχολημένος. Μῆτε στιγμὴν δὲν εἶχον διαθέσιμον κατ' αὐτάς. Φοβερὰ ἐπιδημία τυφοειδοῦς πυρετοῦ ἐνέσκηψεν εἰς τὴν συνοικίαν μας. Εἶχον λοιπὸν πολλὴν ἐνασχόλησιν ἐν τῇ ἐξασκήσει τοῦ καθήκοντός μου. Γνωρίζετε ὅτι οἱ δυστυχεῖς, οἱ πάσχοντες, οἱ πτωχοὶ εἶναι τέκνα μου. Ἡ οἰκογένειά μου εἶναι πολυάριθμος, προσέθηκε μετ' ἐνθουσιώδους γλυκύτητος μειδιάσας.

Καὶ οὕτω συνομιλοῦντες εἰσῆλθον εἰς τὴν μικρὰν αἴθουσαν, ἐν ᾗ πρὸ ὀλίγου εἶδομεν τὸν Ἀρμάνδον.

Ἄμα εἰσελθόντες ἡ μήτηρ λαβοῦσα τὴν κεφαλὴν τοῦ υἱοῦ

τῆς μεταξὺ τῶν χειρῶν τῆς, τὸν κατασπάζετο. Οὗτος δὲ δι' ἑνὸς ἐπὶ τοῦ μετώπου φιλήματος ἀνταπέδωκεν αὐτῇ τὰ ἴσα.

Ὁ θὰ συνδειπνήσωμεν δὲν ἔχει οὕτω;
Βεβαίότατα. Ἀλλὰ εἰξεύρεις, βιάζομαι. ἔχω συνέντευξιν τὸ ἑσπέρας.

Δὲν ἔχω λοιπὸν καιρὸν νὰ χάνω τόσῳ μάλιστα καθόσον καὶ ἡ Καρλόττα ἀπουσιάζει καὶ πρέπει νὰ ἐτοιμάσω μόνη τὸ δεῖπνον. Εἶναι ἐπικίνδυνον, μῆτέρ μου, νὰ μένης μόνη ἐδῶ εἰς αὐτὴν τὴν ἔρημίαν μόνη.

Ἄ! ὅσον δι' αὐτὸ ἡσύχασε. Ἀὔριον θὰ προσλάβω προσωρινὴν ὑπηρετρίαν.

Αὐτὸ εἶναι ἐπάναγκες δι' ἐσέ.
Ἐπὶ τοῦ παρόντος προσέθηκεν ὁ κληρικὸς μοιραζόμεθα τὴν ὑπηρεσίαν. Σὺ ἐτοιμάσον τὴν τράπεζαν καὶ ἐγὼ φροντίζω διὰ τὰ ἐπιδόρπια. Λαβῶν δὲ τὸν πῖλόν του ἐξῆλθεν.

Καλὰ, πῆγαινε καὶ ἐπίστρεψον ταχέως, διότι ἔχω νέον τι νὰ σοὶ ἀνακοινώσω.

Καὶ ἐγὼ ἐπίσης προσέθηκεν, ὁ Ἀββᾶς, ἀλλὰ τὸ ἰδικόν μου δὲν θὰ εἶναι τόσῳ εὐχάριστον, ὅσῳ τὸ ἰδικόν σου. Αὐτὸ προδίδει τοῦλάχιστον ἡ ἐκφρασις τῶν ὀφθαλμῶν σου.

Τί δυσάρεστον σοὶ συνέβη τέκνον μου; Ἄλλ' ὥσως πρόκειται διὰ τὸν ἀδελφόν σου Γιλβέρτον;

Μὴ ἀνησυχῆς μητέρα. Ὁ Γιλβέρτος εἶναι καλὰ. Τὴν εἶδον χθές. Τὰ λοιπὰ θὰ διορθωθῶν. Καὶ ὁ Ὀνέζιμος, ἵνα ἀποφύγῃ νέας ἐρωτήσεις ἐξῆλθε.

(Ἀκολουθεῖ).